

Tauber: Efter det Citat, hvormed den ærede ſidſte Taler ſluttede, behøver jeg ikke at opholde mig ved at paaviſe Forſtellen mellem den ærede Forſlagsſtillers nuværende og tidligere Standpunkt; jeg tror, at det er tilſtrækkelig indlydende for enhver, der ønsker at ſe det. Jeg ſkal derfor ikke i Almindelighed dvæle derved, men kun fremhæve, at det er mærkeligt, at den ærede Forſlagsſtiller, der for en halv Snes Aar ſiden under en Interpellation paa Ekſercerpladsen til den nuværende Kultusminiſter htrede, at derſom vi ikke ſik Rævningsvæſenet ordnet paa en demokratisk Maade — det var ikke hans Ord, men det var Meningen — vilde den Retsreform, vi derved ſik, bringe os fra Dynen i Halmen, nu kan ſkyde Spørgsmaalet om Rævningerne til Side og anbefale en Retsreform uden at tage allermindſte Henſyn dertil. Man vil ogsaa ſe, at, ligesom der i Almindelighed med Henſyn til det ærede Medlems Stilling overfor Dnſtet om Behandlingen af en Retsreform er en paafaldende Modſigelse mellem hans Standpunkt tidligere og nu, ſaaledes er der nogen Modſætning mellem det ærede Medlems Standpunkt til Rævningespørgsmaalet tidligere og nu. Det ærede Medlem har imidlertid naturligtviſt Ret til at forandre Standpunkt, og jeg ſkal gerne gaa ind paa alle det ærede Medlems Betragtninger, idet jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem maa være kommen til en ny og bedre Erkendelse eller i alt Fald til ny og bedre Forbindelser. Hans Hovedindvending imod mit Vædringsforſlag var, at det ikke var klart. For at ſaa et reelt Indhold ind deri, maatte vi gennemgaa alle Landes Beſtemmelſer angaaende Rævninger og optage dette Spørgsmaal til dets fuldſtændige Drøftelse, og naar man vil lægge et reelt Indhold ind deri, ſaa maa det være beſtemt og nøjagtig angivet, mente han; men det kan ikke forlanges, lige ſaa lidt ſom det ærede Medlem har gjort det i ſit Forſlag ved Henviſning til Grundlovens §§ 71 og 74. Navnlig ſiger Forſlagsſtilleren ved at henviſe til § 74: Vi opfordre Juſtizminiſteren til at gøre Skridt til at tilvejebringe en Retsreform, ſom indfører Mundtlighed og Offentlighed ſamt Rævninger i alle Miſgernings- og politiſke Overtrædelsſager. Det ſiger det ærede Medlem derved, og han ſiger tilige ved Henviſning til § 71, at han forudſætter Retsplejen adſkilt fra Forvaltningen, det er altsaa for ſaa vidt en meget vigtig reel Beſtemmelſe, ſom findes i det ærede Medlems Forſlag. Men har det ærede Medlem nærmere udviklet, hvorledes dette ſkulde bringes til Anvendelse? Paa ingen

Maade; det ligger ikke for her, det er blot Princippet, paa ſamme Maade er det her. Det er et Princip, hvorm Grundloven ikke har udtalt ſig, den har kun, at Rævninger ſkulde indføres i de og de Sager. Nu er det altsaa aldeles afgjort en af Grundlovsbeſtemmelſerne, og hvis jeg maatte indſkyde en Bemærkning overfor det ærede Medlem fra Vroſkøbing (Brodenhuus-Schack), vil jeg ſige, at det under mig, at der overhovedet kan være Tale om i denne Sal at tage Afſtand fra en Grundlovsbeſtemmelſe. Det vidner om en ganſke overordentlig mærkelig Opfatteſe af Grundloven, en ganſke ejendommelig Stilling til Grundloven, at den er noget ligesom en Handske, man kan tage paa og trænge af igen efter Behag, ſaa vel Grundloven i Almindelighed ſom den enkelte Beſtemmelſe. Na, det er ikke noget nyt, at man behandler Grundloven ſaaledes, men naar det kommer frem paa en ſaadan eſt- værdig, jeg kunde næſten ſige naive Maade, ſom fra det ærede Medlem fra Vroſkøbing, kan man ikke andet end undre ſig noget derved. Nu vel! I Grundloven ſtaar, at Rævninger ſkulde indføres i diſſe Sager, men der ſtaar ikke noget om, af hvilken Beſtaffenhed diſſe Rævninger ſkulde være, hvorledes deres Tilvejebringelse bør finde Sted. Derom ſagde det ærede Medlem fra Viborg (Klein) meget træffende, idet han henviſte til, hvad der ogsaa efter min Mening er en nødvendig Folge af Grundlovens Beſtemmelſe om, at der ſkulde være Rævninger — hvad der ogsaa tidligere er blevet nævnt — at diſſe Rævninger bør tilvejebringes i Overensſtemmelſe med Grundlovens Land. Det er jo vel ſaa, at Grundloven ſelvfølgelig har forudſat, at alting ſker i dens Land, men at vi ere komne ſaa langt bort derfra, og efter at vi have ſet Miniſteren komme med et Forſlag, ſom gaar ſik imod Grundlovens Land, er der Grund til at minde dette Ting om, at det bør ſke i Grundlovens Land, at denne Beſtemmelſe bør opfuldes i Grundlovens Land og ikke ſik derimod. Men deraf følger ikke, at det her ſkulde være Stedet til at komme ind paa vidtloſtige Underſøgelſer, ſom det ærede Medlem forudſatte, idet han nævnte en hel Mængde Lande, hvor Rævningerne vare ordnede i hvert Land paa ſin Maade. Ja, det er velbekendt, men ſaa ſpurgte han, hvilken af diſſe man ſkulde vælge. Jeg ſkal dertil i Almindelighed ſvare, at ethvert Land tager ſin Rævningeinſtitution ved Benyttelſen af de Organer, de Medier eller Inſtrumenter, ſom dette Land har til ſin Raadighed, og hvorigennem dette Land dels efter Beſtaffenheden af de